

Karjerą Londone Dominyka išmainė į Šri Lankos džungles: „Čia jaučiuosi gyva“

Keliautoja Dominyka Mikšėnaitė, daugiau nei dešimtmetį gyvenusi Jungtinėje Karalystėje, sustabdė sėkmingą karjerą Londone ir leidosi į svajonių kelionę po Aziją be atgalinio bilieto. Sutikusi tuomet būsimą vyrą šrilankietį, apsigyveno jo gimtinėje. Nors santuoka nutrūko, meilė Šri Lankai tęsiasi. Dominyka aštuntus metus šią šalį vadina antraisiais namais ir kviečia tautiečius atrasti autentišką, dar nematytą Šri Lankos pusę.

Justina Mikeliūnaitė | Pasauliolietuvis.lt

Nuotraukos: Asmeninio Dominykos Mikšėnaitės archyvo

Iš Lietuvos kaunietė Dominyka išvyko prieš dvidešimt metų. Jungtinėje Karalystėje ji baigė vidurinę mokyklą, Notingamo universitete studijavo informatiką ir vadybą, o tada septynerius metus praleido lietuvių pamėgtame Londone. Šiame mieste ji sėkmingai kopė karjeros laiptais, vadovavo rinkodaros komandoms įgyvendinant el. pašto reklamos kampanijas.

„Londonas tikrai suteikė daugybę galimybių: beveik kasdien po darbų lankydavausi skirtinguose renginiuose – galerijose, koncertuose, parodose, pasirodymuose, vakarėliuose, restoranuose ir pan. Daug keliavau ir po Angliją, ir po kitas šalis, buvo labai patogu lėktuvu pasiekti daugybę šalių. Tačiau nuo mokyklos vis pasvajodavau apie ilgesnę kelionę po Aziją, nuotykius ir naują patirtį. Vieną dieną pajutau, kad jei neišvyksiu dabar, galbūt niekada nebeįgyvendinsiu

šios svajonės“, – Azijos etapo pradžią prisimena Dominyka. Tuomet ji apsisprendė greitai. Išėjo iš gerai apmokamo darbo ir nusipirko bilietą į vieną pusę. Būdama labai organizuota ir struktūruota, kruopščiai savo laiką planuojanti asmenybė, prieš leisdamasi į nuotykį Azijoje ji pasitikrino tik vieną – kad nepatektų į liūčių sezoną. O visa kita leido dėti pačiam gyvenimui.

Pirmasis verslas Šri Lankoje

Savo kelionę Dominyka pradėjo nuo Tailando, kuris atrodė labiausiai pritaikytas turistams. Čia praleido mėnesį, vėliau aplankė Laosą, Mianmarą, Indiją ir Šri Lanką, kurioje jau pirmosiomis dienomis sutiko tuomet būsimą vyrą.

Keliauti po Aziją lietuvaitė ketino apie metus, o gal ir kiek daugiau. Tačiau, pasak Dominykos, maždaug po pusmečio ji pajuto, kad net gražiausios vietovės ir išpūdingi gamtos kampeliai tampa rutina, o nuolatinis judėjimas ir vietos keitimas kas keletą dienų ėmė šiek tiek varginti. Planus pakeitė ir užsimezgė nauji santykiai. Tad dar truputį pakeliavusi po Aziją, trumpam grįžusi į Lietuvą, ji netrukus persikėlė gyventi į Šri Lanką pas antrąją pusę.

Pirmoji Dominykos kelionė į Šri Lanką ir šokis tarp kokosų. Dabar šioje vietoje jau įsikūręs baras ir kavinė.

Konkreto plano, ką gi veiks, kuo užsiims vyro gimtojoje šalyje, moteris neturėjo. „Vis pagalvodavau, kad norėčiau išbandyti svetingumo verslą, priimti svečius. Ir pačiai man labai patikdavo keliaujant apsistoti *Airbnb* būstuose, yra tekę nakvoti įdomiausiuose vietose, sutikti išskirtinių žmonių“, – apie pirmojo verslo Šri Lankoje idėją pasakoja lietuvaitė. Jos mylimasis, grįžęs į gimtinę po daugelio metų gyvenimo užsieny, vystė nekilnojamojo turto verslą, ieškojo užsienio klientams vilų, skirtų nuomoti ir parduoti. Tad kartą, radę abiem itin patikusią vilą, juodu nutarė ją išsinuomoti ir įkurti *Airbnb* vietą ir restoraną.

Šią veiklą pora sėkmingai vystė vieną turistinį sezoną, tačiau patalpų savininkams pasiūlius itin nepalankias sąlygas ir penkerių metų sutartį, jiedu šios minties atsisakė ir nepasigailėjo. Nors tuomet niekas negalėjo numatyti po pusės metų kilsiančios Covid-19 pandemijos, pasitraukimas iš nuomos verslo ir grįžimas į korporacinį nuotolinį darbą JK kompanijai Dominyką išties išgelbėjo.

Pandemiją išnaudojo keliauti be turistų

Šri Lanka buvo uždaryta turistams beveik dvejus metus. Tačiau Dominyka pandemiją prisimena kaip vieną geriausių ir aktyviausių laikotarpių. Kai tik buvo sumažinti karantino ribojimai šalies viduje, ji su vyru apkeliavo visą Šri Lanką, pažino tikrą gyvenimą, aplankė vietas, kurios turistams nebuvo prieinamos ir ši patirtis jai paliko įspūdį ilgam.

Viena iš kelionių po šalį pandemijos metu, kai šalis buvo uždaryta turistams. Netyčia griuvusi į purvo balą, Dominyka praustis brido į upę. Vietiniai žmonės neturi dušų, moterys su drabužiais maudosi upėje, čia pat ir skalbia. Taip vyksta tikras kaimo gyvenimas.

Jiedviem su sutuoktiniu nutarus pasukti skirtingais keliais, po skyrybų 2022-aisiais lietuvė grįžo į gimtinę, vėliau tris mėnesius praleido Meksikoje, dalyvavo žymiajame „Burning man“ festivalyje, padėjo organizuoti lietuviškąją regioninę šio festivalio versiją „Amber burn“. Tačiau nepaisydama to, kad meilė baigėsi ir santykiai su vyru nutrūko, Dominyka jautė vis stiprėjančią norą grįžti į Šri Lanką. Ilgėjosi tropinio klimato, žalumos ir visur pulsuojančios gyvybės.

Keliaudama moteris tęsė nuotolinį darbą su marketingo kompanija, įsikūrusia Jungtinėje Karalystėje, vėliau keletą metų prisidėjo prie lietuviškos kompanijos „Hostinger“ veiklos. Galiausiai pajuto, kad vis tik šis etapas baigiasi. Kad nori ne dar vieno darbo naujoje kompanijoje, o sujungti savo pomėgius, patirtį ir dalintis tuo, ką atrado keliaudama. Dirbti su aistra, iš pašaukimo. Tik vis svarstė, kas gi tai galėtų būti.

Drambliai nacionaliniame parke

Naujos veiklos idėja aplankė medituojant

Kartą, medituojant jogos stovykloje, jai gimė mintis, kad galėtų organizuoti keliones Šri Lankoje – juk yra ją išvažinėjusi skersai išilgai, žino ne tik gražias,

įdomias lankytinas vietas, gamtos kampelius, bet ir slapesnes, nuošalesnes, nematytas vietas, apie kurias mažiau žinoma ir kalbama. Keliautoja pastebi, kad, atsiradus tiesioginiams skrydžiams iš Lietuvos, vis daugiau lietuvių keliauja į Šri Lanką ir vis daugiau kompanijų organizuoja keliones, bet turistai dažniausiai visgi vežiojami tik po pagrindines žymias vietas.

Šri Lankos šokėjos su tradicine apranga

Supratusi, kiek visko nematyto galėtų parodyti, pasidalinti savo atradimais, Dominyka pajautė, kad tai jos kelias, ir nori įkurti kelionių agentūrą. Taip 2024 metais atsirado „Kokosinės kelionės“.

Pirmąją kelionę po Šri Lanką Dominyka suorganizavo 16-os draugų kompanijai dar 2022 metais, o įkūrusi agentūrą padėjo šalį pažinti ir kitiems keliautojams. Lietuvė sudaro kelionės planus ir siūlo maršrutus, atsižvelgdama į individualius keliautojų poreikius ir galimybes – norimą intensyvumą, fizinį pasirengimą,

biudžetą, prioritetus. Dažniausiai individualizuotas keliones renkasi poros, šeimos ar nedidelės bičiulių grupelės, vertinančios galimybę keliauti savo ritmu, nesitaikant prie didelės grupės.

Garsusis Ellos devynių arkų tiltas

Nors Dominyka dažniausiai nekeliauja kartu, jos sukurtas partnerių – gidų, pervežėjų, apgyvendinimo įstaigų – tinklas padeda užtikrinti sklandžią kelionę nuo pasitikimo oro uoste iki išskridimo. Taip pat ji stengiasi bent kartą susitikti su savo keliautojais pietų ar vakarienės, pasidalinti asmenine patirtimi, istorijomis, atradimais. Dominyka įsitikinusi, kad taip, kaip ji mato šią šalį, šrilankietis niekada nematys. Kas jiems yra kasdienybė, mums gali būti nauja, netikėta patirtis. Moters tikslas – parodyti Šri Lanką lietuvių akimis, leisti pažvelgti į tikrąjį vietinių gyvenimą – nuo maudynių su drabužiais upėje iki viso kaimo moterų drauge gaminamo maisto ritualo. Ji pasakoja apie kasdienybę, santykius, apeigas, į kurias turistai dažniausiai nekviečiami.

Šri Lankoje jaučiasi susiliejęsi su gamta - basa ir truputį laukinė

Dominyką Šri Lankoje labiausiai žavi gamta, žaluma, visur alsuojanti, pulsuojanti gyvybė, gyvūnija. „Čia jaučiuosi gyva“, – sako moteris ir prisipažįsta, jog pačiai vis dar kartais būna sunku patikėti, kad ant jos namų stogo bėgioja beždžionės, nuo kurių reikia slėpti nokstančius bananus, ankstyvus rytus leidžia vandenyne ant banglentės ir, kai tik gali, vaikšto basomis. Čia ji jaučiasi susijungusi su gamta, truputį laukinė.

Dominyka netoli Arugam Bay miesto, nacionaliniame parke, viršūnėje, kur atsiveria laukinis tikras Šri Lankos grožis. Ant šio kalno taip pat yra įsikūręs vienuolynas, kur gyvena vienuoliai ir įvairūs gyvūnai.

„Europoje semiuosi kultūros, meno, norisi veikti, statyti, o čia – gyvenu lėčiau, paprasčiau, susijungiu su gamta“, – sako bent pusmetį per metus Šri Lankoje

praleidžianti kelionių organizatorė.

Moterį žavi vietinių bendruomeniškumas, gyvenimo paprastumas, gebėjimas džiaugtis kasdieniais malonumais ir švęsti kiekvieną pilnatį (tai – oficiali nedarbo diena kiekvieną mėnesį), siejant ją su budizmui svarbiais įvykiais.

Šrilankietės, apsirengusios tradiciniu sariu

Tiesa, prie kai kurių vietinių įpročių ar socialinių normų prisitaikyti nėra paprasta. Kuriant verslą, Dominyką kiek erzina tai, kad šrilankiečiai dažniausiai vengia tiesiai sakyti NE, jei ko nors negali padaryti, išsisukinėja, kalba aptakiai, nes tampa sudėtinga planuoti konkrečiai. Ji nuolat drąsina vietinius nebijoti atsisakyti, mat tai įneša aiškumo. Bet kad dėl atsisakymo ką nors atlikti ji neišsižeis, tenka įtikinėti. Taip pat žmonės čia kiek kitaip skaičiuoja laiką, ir jei pažadės ką nors padaryti per dešimt minučių, tai gali užtrukti ir valandą. Saloje gyvenama kiek kitu ritmu ir šrilankietiškas laikas nebūtinai sutampa su mums įprastu.

Šrilankietiškas turgus su raudonomis palapinėmis, kad svogūnai atrodytų raudonesni.

Lietuvaitei sudėtinga priimti gan konservatyvius lyčių vaidmenis, matyti moterų nuolankumą ir vyrų galios demonstravimą, didesnę pasitikėjimą savimi tik dėl lyties. Verslininkė pastebi, kad net ir tvarkant darbo reikalus, į griežtesnę, tvirtesnę jos, kaip moters, žodį vyrai neretai sureaguoja jautriai, aštriai, išsižeidžia.

Taip pat lietuvę nustebino, kad dauguma šrilankiečių, net ir gyvendami ant vandenyno kranto, nemoka plaukti, nes nuo mažens jiems buvo pabrėžiama, kad vanduo pavojingas.

Į lietuviškas šventes kviečia ir šrilankiečius

„Jei planuojate kelionę į Šri Lanką, jokių būdu nesirinkite viešbučio vienoje vietoje 10 dienų. Tai nusikaltimas prieš šalį, kuri turi tiek daug pasiūlyti ir parodyti. Siūlau skirti šiai šaliai bent dvi savaites“, – pataria Šri Lankoje antruosius namus susikūrusi lietuvė.

Kai kalbėjomės, Dominyka dar buvo Lietuvoje, kur dažniausiai leidžia vasaras, tačiau jau kėlė sparnus į pamiltą Šri Lanką ir yra pasiruošusi parodyti ją tautiečiams. Nors nemažai laiko šiltuoju metų laiku lietuvė leidžia gimtinėje, ir Šri Lankoje mielai bendrauja su čia įsikūrusiais lietuviais, dalyvauja bendruomenės organizuojamuose kalėdiniuose, velykiniuose susitikimuose, valstybinių švenčių minėjimuose, pasakoja vietiniams apie Lietuvą. Net ir į bendruomenės renginius susirenka vis daugiau vietinių – antrųjų pusių, bičiulių, kuriems lietuviai padeda pažinti mūsų šalį.

Kiekvieną šeštadienį Dominyka savo namuose organizuoja nemokamą blaivų renginį, suneštinę vakarienę. Vyksta skirtingi užsiėmimai, svečiai dalinasi maistu, bendrauja.

Paklausus apie ateities planus, Dominyka sako, kad labiausiai norėtų prisidėti prie geresnio pasaulio kūrimo, o kokioje šalyje jai bus lemta tai daryti, parodys laikas. Ji atvira galimybėms, tačiau šiuo metu mėgaujasi kelionių organizavimu, džiaugiasi, kad tai yra pagrindinė jos veikla, leidžianti dalintis savo atradimais, mėgautis kūrybiniu procesu ir iš to gyventi. Tad bent artimiausiu metu Šri Lankos palikti tikrai neketina.

„Džiaugiuosi, kad galiu užsiimti tuo, kas artima širdžiai, kurti kelionių planus su aistra, įkvėpimu ir didžiuliu noru pasidalinti savo atradimais šioje šalyje bei sukurti tautiečiams išskirtines kelionių patirtis“, – sako D. Mikšėnaitė.

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.